

עמ"י 33343/11/17 - רפי שתאת, ולדיסלב מורזין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 נובמבר 2017

עמ"י 33343-11-17 שתאת(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט עמי קובו

העוררים
1. רפי שתאת (עציר)
2. ולדיסלב מורזין (עציר)

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ עורר 1 - עו"ד אלעד גויגולד

ב"כ עורר 2 - עו"ד אבי אלפסי

ב"כ המשיבה - עו"ד סבח דויד

העוררים לא הובאו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בראשל"צ מיום 14.11.17 אשר הורה על מעצרו של החשודים עד ליום 16.11.17.

לחשודים מיוחסת עברה של גנבה ממעביד, כאשר עסקינן בגנבה של מוצרים מהסופר בשווי של 16,000 ₪. לטענת ב"כ העוררים, המשטרה הפרה את זכויותיהם של העוררים בכך שלא שלחה הודעה על מעצרו בסנגוריה הציבורית, וזאת מבלי שהעוררים דיברו על זכותם לייצוג ע"י סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי במישור העקרוני אכן, נפל פגם בחקירה בכך שהעוררים לא נשאלו בפתח החקירה האם הם מעוניינים, בייצוג ע"י סנגור או בסנגוריה ציבורית ולא נתקבלה תגובתם לכך.

העוררים אומנם הוזהרו כדין בדבר זכויותיהם להיוועץ בעו"ד וזאת בהתאם לטופס המופיע בתחילת הודעת החשוד. עם זאת, ראוי היה שהחוקר ישאל את החשוד האם הוא מעוניין להיוועץ בעו"ד לקבל את תגובתו לכך כפי שע"פ רוב נעשה בחקירות משטרה. וזאת תוך רישום הדברים בגוף החקירה.

מובן הדבר, כי אילו היו מבקשים החשודים להיוועץ בעוד מטעם הסנגוריה הציבורית הרי שהיה למשטרה, לשלוח על כך הודעה לסנגוריה הציבורית ולאפשר היוועצות כאמור בטרם החקירה.

דבר זה, לא נעשה ולא שוכנעתי כי העוררים ויתרו בתחילת החקירה על זכות היועצות.

העובדה שמופיע בחקירה, כי העוררים הבינו את זכויותיהם, אין בה די לענין הוויתור שלהם על זכות היועצות.

עיינתי במזכר שנרשם בדיעבד בהקשר זה מיום 15.11.17 ואולם המזכר מתייחס לשיחה שקדמה ואין בו משום ויתור של החשודים על זכותם בפתח החקירה.

עוד יצוין כי אף לאחר מעצרו של החשודים ע"י הקצין הממונה, עוד בערב שטרם חקירתם הראשונה, לא נשלחה הודעה לסנגוריה הציבורית בדבר מעצרו.

כפי שטענו ב"כ העוררים, לכן יש מקום לתת משקל להפרת הזכויות אף במסגרת הליך המעצר.

בהקשר זה, מן הראוי להפנות, בין היתר להחלטת כב' השופטת ארבל בבש"פ 9220/12 פרץ נ' מדינת ישראל (21.12.12) שבו נקבע כי יש לתת נפקות בשלב המעצר לפגיעה בזכות היועצות.

מובן הדבר כי יש לשקלל את ההפרה האמורה ביחד עם מכלול השיקולים הנוגעים למעצר לרבות, עילות המעצר.

במקרה דנן, בכל הנוגע לעילת המסוכנות הרי לנוכח עברה של גנבה ממעביד כאשר עסקינן בגנבת מוצרים מהסופר, גם אם בהיקף ניכר, הרי שרף המסוכנות אינו כזה אשר יש בו למנוע את האפשרות לשחרור, וזאת על אף עברם הפלילי של העוררים.

בכל הנוגע לעילת השיבוש, הגם שעילה זו קיימת הרי שאין המדובר בעילה בעוצמה גבוהה.

בהקשר זה נתתי את דעתי לכך שהמשטרה טרם פעלה לביצוע פעולת חקירה 7. בכל הנוגע לפעולות חקירה 4,12 הרי שעוצמת השיבוש בהן אינה גבוהה.

בנסיבות אלה סברתי כי יש מקום כבר כעת להורות על שחרורם של העוררים לחלופת מעצר, של מעצר בית מלא בפיקוח.

עם זאת, בשלב זה אין בידי העוררים אפשרות להציע פיקוח סביר. שמעתי את אשתו של העורר 1, ואולם לאור דבריה כי התלוננה נגדו על עברת אלימות מלפני מספר חודשים, סבורני כי בשלב זה לא תוכל לפקח עליו.

המשיב 2 לא הציע כעת חלופה בפיקוח. בנסיבות אלה, הרי שב"כ העוררים יהיו רשאים להציע בפני הקצין מומנה חלופת מעצר בפיקוח והקצין ישקול את הדברים בהתאם לסמכותו. ככל שהעוררים לא ישוחררו עוד היום, הרי שב"כ העוררים יהיו רשאים להציע בדיון מחר בביהמ"ש קמא חלופה כאמור.

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ח, 15/11/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

